

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΖ'

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 1939

ΑΡΙΘ. 12

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ

Η 25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 882

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐ-
χουσα ὑπ' ὄψει 1) τὸ ἀρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 7ης Φεβρουα-
ρίου 1939 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ
συμπληρώσεως τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου 5438
«περὶ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκ-
κλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1036 τοῦ
1936 Ἀναγκ. Νόμου». 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 723 καὶ ἀπὸ
10ης Μαρτίου 1939 ἔγγραφον συνοδικὴν πρόσκλη-
σιν, δι' ἧς προσεκαλεῖτο ὁ Σεβ. Μητρ. Κορινθίας κ.
Δαμασκηνός, διαμένων ἐν τῇ ἐν Σαλαμίनि Ἱ. Μονῇ
Φανερωμένης, ὅπως ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἱ. αὐτοῦ Μη-
τρόπολιν, ἀφ' ἧς ἐπὶ ἱκανοὺς μῆνας ἀπουσιάζει ἄνευ
ἀδείας, καὶ συνεχίσῃ τὰ ποιμαντορικὰ αὐτοῦ καθή-
κοντα, 3) τὸ ἀπὸ 10ης Μαρτίου 1939 ἀποδεικτικὸν
ἐπιδόσεως τῆς ρηθείσης ἔγγραφου συνοδικῆς προσ-
κλήσεως γενομένης διὰ θυροκολλήσεως συνφδὰ τῷ
ἀρθρῳ 47 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5383 Νόμου «περὶ ἐκκλ.
Δικαστηρίων κλπ» καὶ 4) τὸ γεγονός, ὅτι, καίτοι πα-
ρῆλθεν ἡ ἐν τῇ διαληφθείσῃ συνοδικῇ προσκλήσει
ταχθεῖσα δεκαήμερος προθεσμία, ὁ Σεβ. Μητροπολί-
της Κορινθίας κ. Δαμασκηνός δὲν συνεμορφώθη τῇ
ἐντολῇ τῆς Ἱ. Συνόδου, ἅτε μὴ ἐπανελθὼν εἰς τὴν
Ἱ. αὐτοῦ Μητρόπολιν,

ἀποφαίνεται

θεωρεῖ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Κορινθίας κ. Δαμα-
σκηνὸν παραιτησάμενον τῆς οἰκείας αὐτοῦ Μητρο-
πόλεως, κηρύσσει τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Κορινθίας
χρηεύουσαν καὶ διατάσσει τὴν δημοσίευσιν τῆς πα-
ρούσης πράξεως ἐν τῷ ἐπισήμῳ ὄργανῳ αὐτῆς, πε-
ριοδικῶ «Ἐκκλησία», ἐπιφυλασσομένη διὰ τὴν ἐν
καιρῷ κανονικὴν καὶ νόμιμον πλήρωσιν τῆς οὕτω
χρηευσάσης Ἱ. Μητροπόλεως Κορινθίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Μαρτίου 1939.

- † Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ
- † Ο ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
- † Ο ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ
- † Ο ΙΕΡΙΣΣΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ
- † Ο ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ ΔΙΟΔΩΡΟΣ
- † Ο ΥΔΡΑΣ, ΣΠΕΤΣΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΝΗΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ
- † Ο ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ ΣΥΝΕΣΙΟΣ
- † Ο ΣΑΜΟΥ ΚΑΙ ΙΚΑΡΙΑΣ ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ
- † Ο ΓΡΕΒΕΣΩΝ ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ
- † Ο ΣΕΡΡΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
- † Ο ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΙΕΡΟΘΕΟΣ
- † Ο ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ὁ Ἀρχιεραγματεὺς
Ἀρχιμ. Πολύκαρπος Κουτσουπίδης

Ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τοῦ ἑλληνοχριστι-
ανικοῦ κόσμου εὐφροσύνως πανηγυρίζεται ἡ
λαμπρὰ αὕτη ἡμέρα, καθ' ἣν τὸ μὲν ἀναμι-
μνησκόμεθα τοῦ χαρμοσύνου ἐκείνου πρὸς
τὴν Παρθένον Μαρίαν χαιρετισμοῦ τοῦ Ἀρ-
χαγγέλου Γαβριὴλ καὶ τῆς ἐν τῇ γαστρὶ Αὐτῆς
συλλήψεως τοῦ ἀναμενομένου Σωτῆρος τοῦ
κόσμου ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ δὲ ἐνθυμούμεθα, ὅτι ἡ
ἡμέρα αὕτη τῆς 25 Μαρτίου κατέστη δι' ἡμᾶς
τοὺς Ἕλληνας ἱστορικὴ καὶ σημαίνουσα, δι-
ότι κατόπιν τῆς ἐπισήμως κηρυχθείσης τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐκείνῃ ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, τῆς ὁ-
ποίας τὴν σημαίαν ὑψωσεν ἐν τῇ Ἱερῇ Μονῇ
τῆς Ἁγίας Λαύρας ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμα-
νός, ἡ Ἑλλὰς ἀπήλαυσε τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς
ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ποθητῆς ἐλευθερίας.

Οὐδεὶς δὲ λόγος ἢ ἐγκώμιον θὰ ἦσαν ἱκανὰ
νὰ ἐξάρωσι τῆς διφυοῦς ταύτης σωτηριώδους
ἐορτῆς τὸ μεγαλεῖον, ἐπειδὴ, ὅ,τι καὶ ἂν ἤθελέ
τις εἶπῃ θὰ ἦτο πραγματικότητος κατώτερον.

Εἰκόνα μόνον τινὰ τῆς ἑλληνοχριστιανι-
κῆς ταύτης μεγάλης ἐορτῆς παρέχομεν πρὸς
ἀνάμνησιν τῶν σπουδαιοτάτων ἐκείνων γεγο-
νότων, ἅτινα ἐν ἑαυτῷ ἡ ἔνδοξος ἐκείνη ἡμέρα
περικλείει, ἵνα δονηθῶσι πάσης ἑλληνικῆς
καρδίας οἱ παλμοὶ πρὸς ἐνθουσιασμὸν ἡμῶν
καὶ κατόρθωσιν ἀγαθῶν, εὐγενῶν καὶ μεγάλων
ἔργων.

Ἡ ἀγγελία τοῦ Ἀρχαγγέλου πρὸς τὴν κε-
χαριτωμένην Μαρίαν, εὐαγγελισαμένου ὅτι θέ-
λει καταστῆ Μητὴρ τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆ-
ρος τοῦ κόσμου, μεγίστην ἐπροξένησε τῇ ἀν-
θρώποτητι χαρὰν καὶ ἀγαλλίαςιν, διότι αὕτη,
καταδεδικασμένη οὕσα λόγῳ τῆς ἁμαρτίας,
εὔρεν ἐν τῷ προσώπῳ Ἐκείνου, Ὅν ἡ ἐν
Ναζαρετ Κόρη ἐγέννησε, τὴν ἑαυτῆς ἀπολύ-
τρωσιν καὶ εὐτυχίαν, ἧτις πρὸ πολλοῦ εἶχεν
ἀπὸ τῆς γῆς φυγαδευθῆ.

Ναί! ἐγεύθημεν ἀπλήστως οἱ πάντες τῶν ἀγαθῶν τῆς πατρικῆς ἀγάπης διὰ τῶν θείων δωρεῶν, ὅς ὁ ὑπὲρ ἡμῶν σαρκωθείς, παθὼν καὶ ἀναστὰς Σωτὴρ τοῦ κόσμου ἐπεδαψίλευσεν εἰς πάντα πιστὸν ὁπαδὸν τῆς ἐπὶ γῆς ἰδρυθείσης ὑπ' αὐτοῦ στρατευομένης Ἐκκλησίας Του.

Καὶ ἂν οὐδεὶς ἄλλος, οὔτε ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ, οὔτε ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς, ὀσηνδήποτε ἢ οἰανδήποτε κεκτημένος δύναμιν ἢ ἀξίαν, ἦτο εἰς θέσιν νὰ σφύρη τὴν ταλαίπωρον ἀνθρωπότητα, εἰ μὴ μόνον Αὐτὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, δὲν εἶναι δεδικαιολογημένη καὶ εὐλογος ἡ χαρὰ παντὸς χριστιανοῦ ἐπὶ τῷ Εὐαγγελισμῷ πρὸς τὴν Παρθένον Μαρίαν ἐνὸς τόσον μεγάλου καὶ κοσμοσωτηρίου γεγονότος;

Ἄλλ' ἡ 25 Μαρτίου διὰ τοὺς Ἕλληνας ἐνέχει καὶ ἕτερον, ἐθνικόν, χαρακτῆρα πρὸς τῷ θρησκευτικῷ τοιοῦτῳ· διότι περικλείει ἐν ἑαυτῷ πάντας τοὺς ἐθνικοὺς τῶν Ἑλλήνων πόθους καὶ τὰ ἀθάνατα ἐθνικὰ ἡμῶν ἰδανικά· ἡ ἱστορικὴ αὕτη ἡμέρα ἐνεκαινίασε τὸν πολυδακρυν τοῦ εἰκοσιένα ἱερὸν ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, εἰς ὃν οἱ ἔνδοξοι πρόγονοι ἡμῶν κατὰ τῆς τότε τουρκικῆς τῶν Σουλτάνων τυραννίας ἀπεδύθησαν, πιστεύοντες ὅτι ἀπὸ τοὺς καπνίζοντας σωροὺς ἐρειπίων καὶ τῆς τέφρας, ὡς ἄλλος τις φοῖνιξ, θέλει ἀναγεννηθῆ καὶ ἡ Ἑλλάς.

Τῇ 25 Μαρτίου τοῦ 1821 ὡς γίγαντες ἐξώρμησαν ἐκ τῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Λαύρας ὑπὸ τὴν πνοὴν καὶ τὸν ἱερὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ κληρικοῦ τε καὶ λαϊκοῦ, ὀλίγοι μὲν τὸ πλῆθος, μεγαλόψυχοι ὁμως καὶ λεοντόθυμοι Ἕλληνες κατὰ πολυαριθμοτέρας καὶ φοβερωτέρας ἀντιπάλου στρατιᾶς διὰ νὰ ἀπελευθερώσωσι τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος τὰ ἐδάφη, ἅτινα διὰ τοῦ χυθέντος πολυτίμου αὐτῶν αἵματος ἐπότισαν, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι οἷοσδήποτε ἱερὸς σκοπὸς ἢ μέγα ἔργον δὲν κατορθοῦται ἄνευ θυσιῶν.

Τοῦ συνθήματος δὲ τῆς ἐπαναστάσεως δοθέντος, ἡ ἑλληνικὴ γῆ ἀπὸ τοῦ Μαλέα μέχρι τοῦ Αἴμου μετεβλήθη εἰς θέατρον πολέμου καὶ καταστροφῆς.

Καὶ ἐὰν προηγουμένως εἰς τὴν Βλαχίαν ὁ Ὑψηλάντης μετὰ τῶν Ἱερολοχιτῶν ἐπαναστάτησαντες ἔπασσον μέχρις ἐνὸς μαχόμενοι, μετέ-

δωκαν ὁμως εἰς τὰ ἄλλα μέρη τὸν ἱερὸν ἐνθουσιασμόν.

Ἐν Πελοποννήσῳ ὁ Κολοκοτρώνης ἐνσπείρει πρὸς τῆς Τριπόλεως καὶ τῆς Καρυταίνης τὸν τρόμον καὶ τὸν πανικὸν εἰς τοὺς ἐχθροὺς· εἰς δὲ τὰ στενὰ τῶν Δερβενακίων ἐξολοθρεύει τὴν πολυάριθμον τοῦ Δράμαλη στρατιάν.

Εἰς τὰ Βέρβαινα καὶ τὸν Σαρανταπόταμον χίλιοι πεντακόσιοι μαχηταὶ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἐπισκόπου Βρεσθένης Θεοδορήτου παραλύουσα τὰς τάξεις τοῦ ἐχθροῦ.

Εἰς δὲ τὰς νήσους Σπέτσας, Ψαρὰ καὶ Ὑδραν κηρύττεται ἡ ἐπανάστασις, ἀνυψουμένης τῆς γαλανολεύκου σημαίας τοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι ἐπιφέρουσι οἱ ἐπαναστάται πανταχόθεν καιροῖν πλήγμα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ Πανουργιᾶς εἰς τὰ Σάλωνα, ὁ Ἀθανάσιος Διάκος εἰς τὴν γέφυραν τῆς Ἀλαμᾶνας καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρουῖτσος εἰς τὸ ἱστορικὸν Χάνι τῆς Γραβιάς ἐπιτελοῦσι τὴν θαυμασίαν μυσταγωγίαν, γενόμενοι τὸ κράτιστον ὑπόδειγμα ἀνδρῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων.

Τὸ ἀθάνατον Μεσολόγγι, ὁ φράκτης ἐκεῖνος, ὡς τὸ ἀπεκάλει ὁ στρατάρχης τῶν Αἰγυπτίων, παραμένει ἔκτοτε ὡς αἰώνιον μνημεῖον αὐταπαρνήσεως καὶ αὐτοθυσίας ψυχῶν ἡρωϊκῶν.

Αἱ ἑκατόμβαι δὲ τῶν θυσιῶν τούτων συνεπληρώθησαν καὶ διὰ μιᾶς ἀκόμη μεγάλης θυσίας τοῦ ἐμπνευσμένου καὶ ἡρωϊκοῦ Ἐθνάρχου τοῦ Γένους ἡμῶν Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε', ἀνταλλάξαντος τὸ ἀρχιερατικὸν αὐτοῦ σκῆπτρον διὰ τοῦ σχοινίου τῆς ἀγχόνης, μὲ τὸ ὁποῖον ἐκρεμάσθη ἀπὸ τῆς πύλης τοῦ Πατριαρχείου.

Εἰς τοὺς ἀξιοθαυμάστους δὲ τούτους ἀγῶνας καὶ θυσίας Ἑλλήνων οἱ πεπολιτισμένοι τῆς Εὐρώπης λαοὶ δὲν ἔμειναν ἀδιάφοροι καὶ ἀσυγκίνητοι καὶ διὰ τοῦτο πολλοὶ ἔσπευσαν εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἀγωνιζομένης Ἑλλάδος, ἥτις ἄλλοτε εἶχε μεταδώσει εἰς αὐτοὺς τὸν πολιτισμόν, τὰ γράμματα, τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας καὶ ἔθεσαν ἑαυτοὺς εἰς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἱεροῦ ἀπελευθερωτικοῦ σκοποῦ καὶ τῶν πολεμικῶν ἀναγκῶν τῶν μαχομένων Ἑλλήνων. Ἄγγλοι, Ἑλβετοί, Γερμανοὶ καὶ ἐξ ἄλλων ἀκόμη χωρῶν Φιλέλληνες προσήνεγκον καὶ τὴν ζωὴν τῶν ἀκόμη ὑπὲρ τῆς

ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, πρὸς ἣν ὁ Ἄγγλος λόρδος Βύρων ἐτόνισε τοὺς καλλιτέρους τοῦ παιᾶνας.

Αἱ μεγάλαι τότε Δυνάμεις μετὰ τὴν ἐν Ναυαρίνῳ ναυμαχίαν ἔθεσαν τέρμα εἰς τὸν τραχὺν ἐκείνον πόλεμον, δικαιοῦσαι τοὺς ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν αὐτῶν ἰδανικῶν ἀγωνιζομένους Ἕλληνας διὰ τῆς ἀποδόσεως εἰς αὐτοὺς, κατόπιν συναφθεισῶν συνθηκῶν, ἐλευθέρας τινος γωνίας ἐκ τῆς ἑλληνικῆς γῆς.

Διὰ πάντα ταῦτα δίκαιον εἶναι νὰ στεφῶνται ἐκάστοτε, εὐγνωμοσύνης αἰδίου ἔνεκεν, διὰ τῆς ἀειθαλοῦς δάφνης καὶ μυρσίνης, αἰτινες θάλλουσιν ἐν τῇ ἑλληνικῇ γῆ, αἱ τετιμημένοι τῶν ἐνδόξων ἐκείνων προγόνων ἡμῶν σεβάσμιαι κεφαλαί.

Αἱ μεγάλαι δὲ αὐταὶ θυσίαι τούτων θὰ παραμένωσι μνημειώδεις ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου, ἡ δὲ πίστις αὐτῶν εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ ζῶσαν θρησκείαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὰ ἀθάνατα ἐθνικὰ ἡμῶν ἰδανικά, ὑφ' ὧν πάντοτε ἐνεπνέοντο καὶ ἐνεψυχούντο κατὰ τοὺς σκληροὺς ἐκείνους ἀγῶνας, θὰ θεωρῆται ἀξία παντὸς θαυμασμοῦ καὶ ἀξιολίμητον παράδειγμα εἰς τοὺς ἐπιγιγνομένους, ἱερὰν ἔχοντας ὑποχρέωσιν, ὅπως διαφυλάξωσιν ἀθικτα καὶ ἀλώβητα, ὅσα ὡς ὑψίστην παρακαταθήκην ἐκ μέρους ἐκείνων παρέλαβον καὶ ἐγκαταλείπωσιν εἰς τοὺς νεωτέρους, κατὰ τὸν ὅρκον τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων «τὴν πατρίδα οὐκ ἐλάσσω, ἀλλὰ πλείω καὶ ἀρείω, ὅσης ἂν παραδέξωμαι».

† Ο ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΚΑΡΠΟΥ ΣΥΚΗΣ ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Θ'

(Λουκ. ΙΓ' 6-9)

Ἐπὶ τρία ἔτη προσήρχετο ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελώ- νου διὰ νὰ λάβῃ καρπὸν ἀπὸ τῆς συκῆς, ἀλλ' αὐτὴ ἦτο ἀκαρπὸς καθ' ὅλον αὐτὸν τὸν χρόνον. Ἀπεφά- σισε νὰ κόψῃ καὶ νὰ ἐκριζώσῃ τὴν συκὴν. «Ἴδου τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ οὐχ εὗρισκω· ἔκκοψον αὐτὴν ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ;» Τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ δικαιοσύνη. Ὁ ἄπιστος καὶ ἁμαρτωλὸς τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκκό- πτεται, διότι αὐτὸς, ὡς πανώλης λοιμὸς ἢ ἄλλη κολ- λητικὴ ἀσθένεια, μεταδίδει καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τὴν ἠθικὴν τοῦ ἀσθένειαν καὶ διαφθείρεται ἢ κοινωνία καὶ πολιτεία καὶ δὴ ὅταν οὗτος κατέχη σπουδαίαν κοι-

νωνικὴν θέσιν ἢ εἶνε ἀρχὼν ἢ Ποιμὴν. Ἡ ἠθικὴ ἀσθένεια μεταδίδεται περισσότερον καὶ εὐχερέστερον ἢ ἡ σωματικὴ. «Δύσληπτον μὲν τὸ ἀγαθὸν τῇ ἀνθρω- πίνῃ φύσει, ὡσπερ καὶ πῦρ ὕλη τῇ ὑγροτέρᾳ· ἐτοιμοὶ δὲ πρὸς τὴν τοῦ κακοῦ μεταουσίαν οἱ πλείστοι καὶ ἐπι- τήδαιοι. Καλάμη τις πρὸς σπινθῆρα, οἴμοι, καὶ ἀνε- μον ῥαδίως ἔξαπτομένη καὶ δαπανωμένη διὰ ξηρότητα» (Γρηγ. Ναζιανζ. Λογ. περὶ Φυγῆς ἢ Ἱερῶσ.).

Ὁ Ἀμπελουργὸς μεσιτεύει εἰς τὸν Κύριον διὰ νὰ μὴ κοπῇ ἢ συκὴ λέγων· «κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν καὶ βάλω κο- πρίαν». Ὁ ἀμπελουργὸς συμβολίζει αὐτὸν τὸν Ἰη- σοῦν Χριστόν, ὅστις μεσιτεύει εἰς τὸν Θεὸν νὰ μὴ ἐκκόψῃ αὐτὴν, ἀλλὰ νὰ περιμένη ἀκόμη τὴν μετάνοιαν μετὰ τὴν περισσότεραν καλλιέργειαν. Ναί· ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶνε ὁ μεσίτης μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. «Εἷς γὰρ Θεὸς, εἰς καὶ μεσίτης μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάν- των» (Α' Τιμοθ. α', 5-6). Ἀληθῶς ὁ Κύριος ἐγένετο ἄνθρωπος καί, ὡς αἰώνιος Ἀρχιερεὺς, προσέφερον ἑαυτὸν θυσίαν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. Ἐγένετο «ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα», ἀναλαβὸν τὰς ποινὰς καὶ ἀκο- λουθίας τῆς ἁμαρτίας, «ἦν αὐτὸς οὐκ ἔγνω» (Γαλ. γ', 13), πρὸς ἐξαγορὰν τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου. Οὕτω ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐγένετο «ἴλασμος», «ἁμῶν ἀῶρον τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου». «Μιᾶ προ- σφορᾷ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους» (Ἐβρ. ι', 14). Μετὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν Αὐτοῦ ἐν οὐ- ρανῷ «ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν», ὡς λέγει ἡ πρὸς Ἐ- βραίους Ἐπιστολή. (Ἐβρ. ζ', 25), καθιστῶν τὰ τοῦ σταυροῦ ἀγαθὰ προσιτὰ τοῖς ἀνθρώποις. Διὰ τοῦτο καὶ ὀνομάσθη καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἱερεὺς, οὐχὶ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ δηλ. ἀπάτωρ ἐν τῇ γῆ, ἀμήτωρ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀγεν- νεαλόγητος, αἰώνιος. (Ἐβρ. ε', 10).

Μεσιτεύει λοιπὸν «πάντοτε ζῶν» (Ἐβρ. ζ', 25) ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ παντὸς ἀνθρώ- που, τοῦ ὁποῦοι θέλει τὴν σωτηρίαν. Διὰ τῆς θυσίας ταύτης καὶ μεσιτείας ὁ Θεὸς συγχωρεῖ τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ πίστει πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χρι- στὸν καὶ περιμένει τὴν μετάνοιαν, μὴ ἐπιφέρων τὴν δικαίαν τιμωρίαν.

Ἡ θυσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ συνεχίζεται καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ θεῖᾳ Εὐχαριστίᾳ.

Ἄλλ' ἢ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δέχεται ὅτι ὑπάρ- χουν καὶ *σχετικοὶ μεσίται*, οἱ Ἄγγελοι καὶ Ἅγιοι καὶ δὴ καὶ μάλιστα ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, εὐχόμε- νοι καὶ παρακαλοῦντες ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων. Ὡς οἱ ἐν τῇ γῆ ζῶντες χριστιανοὶ παρακαλοῦν τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῶν ὁμοίων ἀνθρώπων, οὕτω, πολλὸν περισσότε- ρον, οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ Ἅγιοι ἐξακολουθοῦν νὰ εὐχων- ται ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν, ἀγωνιζομένων ἐν τῷ κό- σμῳ ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ ἀρετῆς. Οὕτω ὁ Ἰ. Βασι- λειὸς χαιρετίζει τοὺς Ἅγιους Τεσσαράκοντα μάρτυ- ρας διὰ τῆς ἀκολούθου ἀποστοφῆς: «Ὡ χορὸς ἁγίος, ὁ σύνταγμα ἱερὸν, ὁ συναπισμὸς ἀρραγῆς, ὁ κοινοὶ φύλακες τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἀγαθοὶ κοινω- νοὶ φροντῖδων, δεήσεως συνεργοί, πρεσβευταὶ δυνα-

τώιαιτοι». Ὁ δὲ Γρηγόριος Ναζιανζηνὸς ἔλεγε διὰ τὸν ἐν Χριστῷ ἀπελθόντα πατέρα του· «πειθόμεαι δὲ ὅτι καὶ τῇ προσβείᾳ νῦν μᾶλλον ἢ πρότερον τῇ διδασκαλίᾳ (παραμυθῆσεται ἡμᾶς ὁ μεταστὰς) ὅσῳ μᾶλλον καὶ ἐγγίξει Θεῷ, τὰς σωματικὰς πέδας ἀποσπώμενος καὶ τῆς ἐπιθολούσης τὸν νοῦν ἰλύος ἀπηλλαγμένος καὶ γυμνὸς γυμνῷ ἐντυγχάνων τῷ καθαρῶτάτῳ νοῦ» (Γρηγ. Ναζ. Λογ. ΙΘ'). Βεβαίως ἡ τοιαύτη προσευχὴ καὶ μεσιτεία δὲν ἀντίκειται πρὸς τὴν μεσιτείαν τοῦ Κυρίου καί, ὡς λέγει τις τῶν Θεολόγων, «ἤκιστα παροβλάπεται ἡ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μεσιτεία διὰ τῆς ἐπικλήσεως τῶν Ἁγίων, διότι πᾶσα πρὸς τοὺς Ἁγίους δέησις ἀποτείνεται πρὸς αὐτούς, οὐχὶ ὡς ἰδίᾳ δυνάμει καὶ οἴκοθεν δυναμένους σῶσαι καὶ ἀπαλλάξει ἀπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλ' ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου, οὗ τινος καὶ ἐμμέσως ζητεῖται ἡ χάρις καὶ ἡ ἀρωγὴ» (Χρήστου Ἀνδρούτσου, Συμβολικὴ, Β' ἐκδ. σελ. 406).

Ἐντεῦθεν γίνεται φανερόν ὅτι ὁ Κύριος μεσιτεύει περὶ παντὸς ἀνθρώπου πρὸς μετάνοιαν καὶ ἐπιστροφὴν, πρὸς σωτηρίαν. Ὁ χριστιανὸς ἀληθῶς ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου πεφυτευμένος ἔχει ἀπείρους ἐνεργείας καὶ μέσα πρὸς σωτηρίαν καὶ ἀπόλαυσιν τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Εἰς τοῦτο συντελοῦν καὶ οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες διδάσκουν καὶ καλλιεργοῦν τὸν ἀμπελῶνα. Αὐτοὶ ἐργάζονται καὶ ὁ Θεὸς αὐξάνει. Αὐτοὶ κοπιᾶζουν καὶ μεριμνοῦν καὶ ὁ Θεὸς φέρει τὴν καρποφορίαν καὶ σωτηρίαν. Οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας εἶνε διάκονοι τοῦ Κυρίου. Καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀπόστολοι ἦσαν διάκονοι καὶ «Θεοῦ συνεργοί» εἰς τὸ ἔργον τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἀληθείας. «Τίς οὖν ἐστὶ Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλῶς ἀλλ' ἢ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε καὶ ἐκάστω, ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν;» (Α' Κορινθ. γ' 6). Ὁ Παῦλος ἐφύτευσε τὸν ἀμπελῶνα τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίας καὶ ὁ Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἤξανε. Ὁ Παῦλος ἐφύτευσεν ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔσπειρε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὅστις εἶνε τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Παῦλος ἔδωσε μόνον τὴν καλὴν θέλησιν καὶ τὸν κόπον, κόπον πιστοῦ διακόνου. Ὁ κόπος δὲ οὗτος δὲν ἔχει καθ' ἑαυτὸν τὴν δύναμιν διὰ τὴν εὐδοκίμησιν καὶ τὴν καρποφορίαν τοῦ ἀγροῦ. «Ἀπολλῶς ἐπότισεν». Ἐπότισε διὰ τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς διδασκαλίας, τὰ δὲ ὕδατα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπότισε τὸν ἀγρόν, ἦσαν τοῦ Χριστοῦ, ὅστις αὐξάνει τὸν σπῆρον καὶ φέρει τὴν καλὴν καρποφορίαν. Ἀναλόγως δὲ τῶν χαρισμάτων, τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἕκαστος παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἐργάζεται καὶ καλλιεργεῖ.

Βεβαίως εἶνε ἄξιοι τιμῆς καὶ σεβασμοῦ οἱ καλοὶ ποιμένες, οἵτινες ἐργάζονται καὶ κοπιᾶζουν ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου, ἐφ' ὅσον ἐκτελοῦν τὴν ἐργασίαν ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου, ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ κακοδιδάσκαλοι, ἐργαζόμενοι πρὸς διαστροφὴν τῶν διδασκαλιῶν τοῦ Κυρίου. Οἱ τοιοῦτοι εἶνε «λύκοι βαρεῖς ἐν ἐπιφανείᾳ προβάτων τὸ δολερὸν ὑποκρύπτοντες», ὡς λέγει ὁ Ἱ. Βασίλειος (Ἐπιστ. 27). Οἱ τοιοῦτοι δὲ εἶνε χαλεπότεροι τῶν ἐν πάσῃ παρορσίᾳ θρασυστομόντων.

Οἱ ἀληθεῖς καὶ γνήσιοι ποιμένες εἶνε ἐργάται καλοὶ καὶ ἀνεπαίσχυντοι, διαχέοντες τὸ ζῶν καὶ ἀλλό-

μενον ὕδωρ τῆς θείας διδασκαλίας εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων καὶ διὰ τῆς χάριτος ἐν τοῖς μυστηρίοις καὶ τῆς ἀρετῆς τῶν καταρτίζου ἐκ τῆς πίστεως καὶ τῆς εὐσέβειας. Εὐτυχεῖς αἱ κοινωνίαι ὅπου ὑπάρχουν τοιοῦτοι ποιμένες, ὁρθοτομοῦντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας καὶ μάλιστα νῦν, ὅτε τὰ σμῆνη τῶν πνευμάτων τῆς πλάνης, περνούμενα ὑπὸ τῆς βιαίας τοῦ αἰῶνος πνοῆς, προσβάλλουν τὴν ἱεράν τῆς Ἐκκλησίας οἰκοδομὴν καὶ ἐκπνέουν φθοροποιὰ μιάσματα.

Οἱ ἀληθεῖς χριστιανοὶ πρέπει νὰ φεύγουν τοὺς κρημνοὺς τῆς ἀπιστίας καὶ τὰ δολοπλόκα σχοινία καὶ δίκτυα τῶν κύκλω περιπατοῦντων ψυχαγρευτῶν οἰτινες προσκαλοῦν αὐτοὺς ἔξω τῆς θεοφυλάκτου μάνδρας τοῦ Σωτῆρος διὰ νὰ σπαράξουν πνευματικῶς καὶ ἀπαγάγουν εἰς τὸν ὄλεθρον. Οἱ ἀληθεῖς χριστιανοὶ, τῇ πατροπαραδότῳ διδασκαλίᾳ τῆς Ἐκκλησίας ἐριζωμένοι, δὲν πάσχουν κανένα σάλον ἐκ τῆς τῶν ἀντιδοξούντων κενῆς ἀπάτης καὶ τῶν κομπορημοσυνῶν, ἀλλ' ἴστανται τούτων ὑψηλότεροι καὶ ἀτάραχοι, ὡς ὁ ἀτίνακτος βράχος, πρὸς ὃν τὰ κύματα, ῥόθια προσαρᾶσσοντα, κατακερματίζονται, συντριβόμενα εἰς ἀφροὺς διακένους καὶ ψεκᾶδας μικράς.

† Ο ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Η "ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ,, ΤΩΝ ΙΕΡΕΩΝ

Ἐπειδὴ ἐσχάτως προέκυψαν καὶ πάλιν ζητήματα τινα μεταξὺ τῶν κατὰ τόπους κοινοτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, ἔσον ἀφορᾶ εἰς τὴν συμμετοχὴν τῶν ἱερέων εἰς τὴν ἀποκληθεῖσαν «προσωπικὴν ἐργασίαν», τὴν ὁποίαν οἱ χωρικοὶ ἐκτελοῦν χάριν ἔργων κοινῆς ὠφελείας, ὁ Σεβ. Μητρ. Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Διδώρος ἔσχε τὴν καλωσύνην νὰ ἐρευνήσῃ εἰς τὸ Ἄρχεῖον τῆς Ἱ. αὐτοῦ Μητροπόλεως καὶ νὰ ἀνεύρη παλαιότεραν ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, παρέχοντος τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁδηγίας, τὴν ὁποίαν καὶ δημοσιεύομεν κατωτέρω πρὸς κατατόπισιν τῶν ἀρμεδίων.

Ἡ ἐγκύκλιος ἔχει ὡς ἀκολούθως:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἄριθ. Πρωτ. 30279

Ἀθῆναι τῇ 27 Μαΐου 1935

Πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παραπονεῖται διὰ τὴν ἐπιβληθεῖσαν προσωπικὴν ἐργασίαν εἰς τοὺς ἐφημερίους τῶν Κοινοτήτων Ζωριάνου, Κουπακίου, Κροκυλίου, Ἀλσοχωρίου καὶ Πενταγυιῶν ὑπὸ τοῦ οἰκείου Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

Παρακαλοῦμεν, ὅπως συστήσητε εἰς τὰ ἐν λόγῳ συμβούλια, ἵνα, ἔχοντα ὑπ' ὄψιν τὴν θέσιν καὶ τὸ λειτουργημα τοῦ ἐφημερίου, ἀπαλλάξουν προσωπικῶς τοὺς ἱερεῖς τῆς ἀνωτέρω προσωπικῆς ἐργασίας, ἔστω καὶ ἂν δὲν συντρέχουσιν αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ άρθρου 383 τοῦ Κοιν. Κώδικος, μολοῦντι θὰ ἡδύνατο ἴσως νὰ ἰσχύσῃ διὰ τοὺς ἐφημερίους ἡ ἰδιότης τοῦ δημοσίου λειτουργοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ προσωπικὴ ἀπαλλαγὴ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐργασίας.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
(Τ. Σ.) Ὑπογραφή

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΚΩΔΙΞ ΤΗΣ ΕΝ ΑΝΔΡΩ, ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΑΧΡΑΝΤΟΥ

[6]

Περὶ τοῦ ἔχοντος νὰ λάβῃ κληρονομίαν, εἰς πόσους χρόνους νὰ ἀκούεται, καὶ περὶ χρόους ἕως νὰ ζητῆται (Κεφ. σδ').

Περὶ φαλκιδίου, (Κεφ. σε').

Περὶ παιδίων ὁποῦ τιμοῦν τοὺς γονεῖς αὐτῶν (Κεφ. σστ').

Αἱ αἰτίαι ὁποῦ κάμνουν οἱ γονεῖς τὰ παιδιά αὐτῶν ἀπόκληρα ἀπὸ τὰ πράγματα αὐτῶν. Καὶ περὶ υἱοῦ, ἐὰν ὑπανδρευθῆ χωρὶς τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς του (Κεφ. σζ').

Περὶ διαθήκης· καὶ εἰς πόσους χρόνους ἔχει ἄδειαν τὸ ἀρσενικόν, ἢ τὸ θηλυκόν, νὰ κάμουν διαθήκην, καὶ πόσοι μάρτυρες νὰ εἶναι· καὶ «περὶ ἀδελφία», ἐὰν ἔχουν τὰ πράγματα αὐτῶν ἀμοίραστα (Κεφ. στ').

Περὶ διαθήκης «ὑπερουσίων», καὶ περὶ λεγάτου (Κεφ. σθ').

Περὶ ἐπιτρόπων, καὶ περὶ τῆς ἡλικίας τῶν ἀνήβων καὶ τῶν θηλυκῶν (Κεφ. σι').

Περὶ παρακαταθήκης (Κεφ. σια').

Περὶ ἀποφάσεως τῶν κριτῶν, καὶ περὶ συμφώνων (Κεφ. σιβ').

Περὶ δύο συντρόφων, ἐὰν ὁ εἷς ἀπὸ τοὺς δύο «ἐπάσῃ» σύντροφον χωρὶς τὴν βουλήν τοῦ ἄλλου (Κεφ. σιγ').

Περὶ ὄρκου (Κεφ. σιδ').

Περὶ παιδίων, ἵνα τρέφωσι τοὺς γονεῖς αὐτῶν (Κεφ. σιε').

Περὶ γεωροῦ, ἐὰν ἐργασθῆ χωράφιον χωρὶς ἄδειαν τοῦ ἰδιοκτῆτου (Κεφ. ριστ').

Περὶ τοῦ λαβόντος ἄλογον καὶ φορτώσῃ αὐτὸ βαρεως (Κεφ. σιζ').

Περὶ τοῦ λαβόντος ἀμπέλιον, ἢ χωράφιον μεσιακόν, καὶ αὐτὸς δὲν τὸ καλλιεργήσῃ· οὐδὲ ἐργασθῆ (Κεφ. σιη').

Περὶ τῆς ἡμέρας διαστήματος, ὅτι· ἡ ἡμέρα ἀπὸ τὴν ἐβδόμην ὥραν τῆς νυκτὸς ὀρίζεται, ἕως τὰς ἕξ ὥρας τῆς ἄλλης νυκτὸς (Κεφ. σιθ').

Νομοκανόνιον, καὶ ὅτι τῶν Ἀρχιερέων ἐδόθη νὰ αὐξάνουν καὶ νὰ ὀλιγοστεύουν τὰ ἐπιτίμια· καὶ περὶ τῶν μετανοούντων τοῦ μὴ ἀποστρέφεσθαι αὐτοὺς (Κεφ. σκ').

Περὶ ἱερέως, ἐὰν ἐξαγορεύσῃ τινὰ χωρὶς θέλημα τοῦ Ἀρχιερέως· ἢ τύχῃ καὶ καλέσουν αὐτὸν εἰς ἀσθενῆ, καὶ δὲν ὑπάγῃ (Κεφ. σκα').

Ὅτι δίδεται καὶ κοσμικῶν ἱερέων, καὶ ἱερομονάχων νὰ γίνωνται πνευματικοί, καὶ τί λέγεται πνευματικός (Κεφ. σκβ').

Περὶ ἀρχιερέως· πῶς πρέπει νὰ παραγγέλλῃ, καὶ νὰ διδάξῃ ἐκεῖνον ὁποῦ κάμνει πνευματικὸν (Κεφ. σκγ').

Περὶ τοῦ θέλοντος νὰ ἐξομολογηθῆ, ὅτι νὰ ζητῆ τὸν πνευματικὸν ἔμπειρον· καί, ἐὰν ὁ πνευματικὸς ἐξομολογήσῃ τὸν ἐξομολογούμενον καὶ φανερώσῃ τὰ ἐξομολογηθέντα (Κεφ. σκδ').

Περὶ ἀσθενοῦς, ὅτι, ἐὰν φάγῃ, νὰ μεταλάβῃ· καὶ περὶ τῶν κανονισμένων, ὅτι, ἐὰν εἶναι εἰς θάνατον νὰ μεταλάβῃ· καὶ περὶ ἀσθενοῦς, ἐὰν ἀποθάνῃ ἀμετάδοτος ἀπὸ ἀμελείας τοῦ ἱερέως, ἢ ἄλλου τινὸς (Κεφ. σκε').

Ὅτι εἰς πόσους χρόνους νὰ ἐξαγορεύωνται τὰ ἀρσενικά καὶ τὰ θηλυκά· καὶ ὅτι κάμνει χρεῖαν νὰ μετανοοῦμεν ὅλοι, ἱερωμένοι, καὶ λαϊκοί (Κεφ. σκς').

Ὅτι ὅσοι ἐξαγορεύονται ἐκ προαιρέσεως πῶς κανονίζονται, καὶ περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἐκεῖνου, ὁποῦ ἔδραμεν εἰς τὴν ἐξομολόγησιν (Κεφ. σκζ').

Ἐν τῷ Κεφαλαίῳ τούτῳ ἐκτίθεται Διήγησις θαυμαστή περὶ Ἐξομολογήσεως, τί ὠφέλεια εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὁποῦ ἐξομολογηθῆ (Ἐκ τοῦ «Πατερικοῦ»).

Περὶ πνευματικοῦ, ὁποῦ νὰ ἔχῃ τόπον ἱερὸν διὰ τοὺς ἐξομολογούμενους, καὶ τί νὰ λέγῃ πρὸς αὐτούς· καὶ περὶ ἐκεῖνων ὁποῦ στέργουν τὸν κανόνα τους, καὶ ὁποῦ δὲν τὸν στέργουν· καὶ νὰ βλέπῃ τὴν νεότητα καὶ τὸ γῆρας (Κεφ. σκη').

Περὶ τῶν ἀρνησαμένων τὸν Χριστὸν θεληματικῶς, ἢ διὰ βασάνων (Κεφ. σκθ').

Περὶ μαντείας, καὶ «περὶ ἐκεῖνους ὁποῦ πηγαίνουν εἰς τοὺς μάγους, καὶ ὁποῦ βαστῶν φυλακτὰ (Κεφ. σλ').

Περὶ μαλακίας, καὶ πορνείας, καὶ περὶ τοῦ συνευθεθέντος μετὰ γυναικὸς «ἀβαπτίστης» (Κεφ. σλα').

Περὶ αἰμομιξίας (Κεφ. σλβ').

Περὶ γυναικὸς εὐρισκομένης εἰς «τὰ γυναίκια» αὐτῆς (Κεφ. σλγ').

Περὶ ἀρσενοκίτου καὶ ζωοφθόρου (Κεφ. σλδ').

Περὶ φόνου (Κεφ. σλε').

Περὶ κλέπτου, καὶ κλεπταποδόχου, καὶ ληστοῦ (Κεφ. σλς').

Περὶ τυμβωρύχου (Κεφ. σλζ').

Περὶ ἐπισορκίας, καὶ ψευδομαρτυρίας (Κεφ. σλη').

Περὶ καταλαλιᾶς καὶ μνησικακίας, περὶ ἀκροατῶν καὶ προδότου (Κεφ. σλη').

Περὶ γυναικὸς ὁποῦ βαστάζει βότανον, ἢ νὰ φάγῃ διὰ νὰ μὴν κάμῃ «παιδίν»· ἢ, ἐὰν ἀποβαλθῆ, ἢ ἀν καταφρονήσῃ τὸ παιδίον ὁποῦ θέλει γεννήσῃ (Κεφ. σμ').

Περὶ καλογραίας, ἐὰν ἔξεύρῃ ἐκεῖνην τὴν καλογραίαν ὁποῦ κάμνει ἁμαρτίαν, καὶ δὲν τὸ εἰπῆ τῆς Ἠγουμένης, καὶ ἐὰν ἔξεύρῃ τινὰς ἄλλον ἄνθρωπον κοσμικὸν ὁποῦ ἁμαρτάνει καὶ δὲν τὸν ἐμποδίσῃ (Κεφ. σμα').

Περὶ τοῦ φαγόντος «ψώφιον» κρέας ἢ θηριάλωτον (Κεφ. σμβ').

Περὶ γυναικὸς ὁποῦ νὰ ἀποθάνῃ λεγοῦσα· καὶ περὶ τῶν «μαμήδων» πότε δέχονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν (Κεφ. σμγ').

Περὶ ποίαν ἡλικίαν κρίνονται σιμὰ εἰς τὸν Θεὸν τὰ ἁμαρτήματα τοῦ ἀνθρώπου (σμδ').

Περὶ ἀνθρώπου ἀμαρτωλοῦ ὁποῦ νὰ κάμῃ «ἐναν» ἔργον καλόν, ἂν ἔχει καὶ λαμβάνει συγχώρησιν εἰς ὅλα τὰ ἀμαρτήματά του (Κεφ. σμε').

Περὶ τοῦ λέγοντος ὅτι μετὰ θάνατον τοῦ ἀνθρώπου σηκώνεται τὸ ἀποθαμμένον σῶμα ἐκείνο, καὶ πνίγει ἀνθρώπους· καὶ κατακαίουν τὸ σῶμα ἐκείνο διὰ νὰ μὴ θανατώσῃ καὶ ἄλλους ἀνθρώπους (Κεφ. σμστ').

Περὶ ἀκαθάρτου ὁποῦ νὰ πέσῃ εἰς ἄγγελον, ἢ εἰς «ἀλεύρον», ἢ εἰς ἔλαιον, καὶ εἰς ἄλλο εἶδος, ἢ εἰς κρᾶσιν (Κεφ. σμζ').

(Συνεχίζεται)

ΑΡΧΙΜ. ΕΜΜ. Ι. ΚΑΡΠΑΘΙΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

«Οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα».

Ἐργόφῃ καὶ ἐλέχθη ὅτι τὰ πρόσωπα τοῦ τραγικοῦ οἰκογενειακοῦ δράματος τῆς ὁδοῦ Νίκης, τὸ ὁποῖον κυριολεκτικῶς συνεκλόνησε οὐ μόνον τὴν ἀθηναϊκὴν ἀλλὰ καὶ δλόκληρον τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ἐπίστευον εἰς τὴν ὑπαρξιν τῆς πέραν τοῦ τάφου ζωῆς καὶ ἔνεκεν τούτου προέβησαν εἰς τὸ κοινὸν ἀπονενομημένον διάβημα. Ἡ πληροφορία αὕτη ἴσως νὰ εἶναι ἀκριβής, πάντως ὅμως δεόν νὰ σημειωθῇ ὅτι καὶ ἐὰν εἰς τὴν οὕτω τραγικῶς τερματίσασαν τὸν βίον αὐτῆς οἰκογένειαν ὑπῆρχε τοιαύτη πίστις ἀσφαλῶς δὲν ἦτο ἡ χριστιανικὴ πίστις, ἢ ὁποία ἔχει δύο οὐσιώδη χαρακτηριστικά, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ὑποταγὴν. Καὶ ἡ μὲν ὑποταγὴ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου θὰ συνεκράτει ἀπὸ παράφορον ἐκδήλωσιν τῶν συναισθημάτων τῆς λύπης, ἢ δὲ ἐκ τῆς πίστεως εἰς τὴν μετὰ θάνατον ζωὴν ἐλπίς θὰ ἀπέτρεπε πᾶσαν προᾶξιν ἀπελπισίας, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς προσεσχῆς ἢ ἐπικοινωνία μεταξὺ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ τῶν ἐν τῷ ὑπερέραν ζώντων ἐξασφαλίζεται διὰ τοῦ κοινοῦ Σωτήρος, τοῦ σώματος τοῦ ὁποῖου ἐξακολουθοῦσιν ὄντες μέλη καὶ οἱ ἐν τῇ παρουσίᾳ καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ ζωῇ ζῶντες πιστοί.

Ἐν ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς.

Θὰ ἐπρόσεξαν ἴσως οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν τὴν πληροφορίαν, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ, καθ' ἣν ἐν Ρωσσίᾳ ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τῶν ἀρχῶν μοναστήριον ὑποχθόνιον, ἐν τῷ ὁποίῳ, ὡς ἐν ἄλλῃ κατακόμβῃ, ἔζων μοναχοί, συντηρούμενοι καὶ βοηθούμενοι, ἀλλὰ καὶ τρέφοντες πνευματικῶς καὶ βοηθοῦντες τοὺς χωρικοὺς τῶν πέριξ χωρίων, οἱ οἱ ὁποῖοι ὁμοῦ μετὰ τῶν μοναχῶν ἐτιμωρήθησαν παραδειγματικῶς. Ἰδοὺ λοιπὸν ἐκείνο τὸ ὁποῖον ἐλέγομεν μέχρι τοῦδε μεταφορικῶς ἐγένετο πραγματικότης. Ζῶμεν πράγματι καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Κατακομβῶν. Εἴθε ὁ Κύριος νὰ χαρίσῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Του τὸν αὐτὸν πλοῦτον εὐλογιῶν, τὸν ὁποῖον εἶχε παρὰσχῆ καὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῶν Κατακομβῶν ἐποχὴν.

Συνεδριάσεις τῆς Παγκοσμίου Ἐπιτροπῆς τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Εἰς τὰ περίχωρα τῶν Παρισίων συνήλθεν ἐσχάτως

ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ὑόρκης ἢ προσωρινῆ Παγκόσμιος Ἐπιτροπῆ τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, ἢ συσταθεῖσα κατὰ τὸ ἐν Ἐδιμβούργῳ Παγκόσμιον Χριστιανικὸν Συνέδριον «Πίστεως καὶ Τάξεως», καὶ συνεζήτησε ἐπὶ γενικῶν, ὀργανωτικῶν κυρίως, ζητημάτων. Μεταξὺ τῶν ἀποφασισθέντων εἶναι καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1940 κατὰ τρίμηνον ἔκδοσις δελτίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Κοινωνία» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Ἱ. Hoofft, ἐν τῷ ὁποίῳ συστηματικῶς θὰ ἐκιδέθεται τὰ τῆς προόδου τῶν μελετῶν ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων εἰς τὴν ἀμοιβαίαν γνωριμίαν τῶν ἐπὶ μέρους Ἐκκλησιῶν. Ἀπεφασίσθη, ὡσαύτως, ὅπως τὸ προσεχὲς Φροντιστήριον (Seminar), τὸ εἰς τὴν μελέτην ὁμοίων θεμάτων ἀφιερωμένον καὶ ἰδρυθὲν καὶ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Δρος Keller, εἰς τὸ ὁποῖον μετέχουσι κληρικοὶ καὶ θεολόγοι ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ Κόσμου, λειτουργήσῃ ἐν Οὐγγαρίᾳ, καταβαλλομένης ἰδιαιτέρας προσπάθειας, ὅπως συμμετάσχουσιν ἐν αὐτῷ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότεροι ἀντιπρόσωποι τῶν βαλκανικῶν χωρῶν. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἐνεποίησαν εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου αἱ ἀνακοινώσεις τοῦ Ρώσου Ἀρχιμ. κ. Κασσιανοῦ καὶ τοῦ ὡσαύτως Ρώσου καθηγητοῦ Αἰδεσμι. κ. Florovsky, οἱ ὁποῖοι περιέγραψαν τὸν ἐνταθέντα ἐσχάτως διωγμὸν τῶν κληρικῶν ἐν Ρωσσίᾳ καὶ σημειωθέντα τοιοῦτον ὡσαύτως καὶ ἐν Πολωνίᾳ. Πρὸς ἐπίτευξιν στενωτέρας ἐπαφῆς πρὸς τὰς Ὀρθόδοξους Ἐκκλησίας ἀπεφασίσθη, ἵνα ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξουσιοδοτηθῇ νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν Βαλκανίων, ἵνα συζητήσῃ μετ' αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἀπασχολούντων αὐτὴν ζητημάτων. Ἡ προσεχὴς Παγκόσμιος Συνέλευσις τῆς Ὄργανώσεως ὠρίσθη διὰ τὰς πρώτας ἑβδομάδας τοῦ 1941.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τῶν συνεδριῶν τῆς Ι. Συνόδου τῆς διαρροσούσης ἑβδομάδος, ἀναρῶσας τελείως, προήδρευσεν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσάνθος.

Τὴν Α. Μ. προσεφώνησεν ὁ πρῶτος τῆ τάξεως κατὰ τὰ προσβία τῆς Ἀρχιερωσύνης, Σεβ. Μητρο. Φθιώτιδος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Μακαριώτατε,

Ἡ Ἱ. Σύνοδος, μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθήσασα τὰ κατὰ τὴν μακρὰν ἀδιαθεσίαν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, μετὰ χαρᾶς ἐπαναβλέπει σήμερον Αὐτὴν, ἀποκατασταθεῖσας τῆς ὑγείας Τῆς, ἐπαναλαμβάνουσαν τὰ προεδρικά Αὐτῆς καθήκοντα καὶ εὐχεται, ὅπως ὁ τῆς ζωῆς Κύριος ἀπερικλόνητον ἐν τῷ μέλλοντι χαρίζεται Αὐτῇ ὑγείαν, ὅπως ἀπροσκόπτως καὶ ἀνευ διακοπῆς ἐξακολουθῇ ἐπιτελοῦσα τὰ ἀνατεθειμένα Αὐτῇ ὡς Προέδρου τῆς Ἱ. Συνόδου ὑψηλὰ καὶ βαρῆα καθήκοντα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἱ. Σύνοδος δὲν ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν, λόγῳ τῆς ἀδιαθεσίας τῆς Ὑμετέρας, Μακαριότητος, ὅπως καὶ ὡς Σῶμα ὑποβάλλῃ Αὐτῇ τὰς συγχαρητήριους αὐτῆς εὐχὰς ἐπὶ τοῖς ὀνομασθησίοις Αὐτῆς, ἐπιφελουμένη ἤδη τῆς παρουσίας Αὐτῆς ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ, εὐχαριστῶς ἐπιτελεῖ δι' ἐμοῦ τὸ καθήκον τοῦτο καὶ εὐχεται Ὑμῖν μακροζωίαν ἐν ὑγείᾳ ἀστεμφεῖ πρὸς χαρὰν τῆς ἐμπιστευμένης Αὐτῇ Χριστεπωνύμου ποιμνῆς καὶ ἐπ' ἀγαθῷ καθόλου τῆς Ἐκκλησίας».

Ὁ Μακ. Πρόεδρος ἀπήντησε καταλλήλως εὐχαριστήσας θερμῶς τὴν Ἱ. Σύνοδον καὶ εὐχηθεὶς αὐτῇ τὴν ἀπὸ Κυρίου ἐνίσχυσιν πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς ἔργου.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος τῆ παρελθούσης Δευτέρας, ἀνελθὼν εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἐγένετο δεκτὸς εἰς μακρὰν ἀγκύρῃσιν ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὁ ὁποῖος τῷ ἐνεχειρίσεν ἰδιοχείρως τὰ διάσημα τοῦ Μεγαλοσταύρου τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Γεωργίου τοῦ Α'.

— Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἱ. Συνόδου τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ὁ Σεβ. Μητρ. Σισανίου εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἱ. Σύνοδος μετ' ἰδιαίτερας ὀλως χαρᾶς ἐπληροφόρηθη τὴν ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἰδιοχείρῃσιν παρασημοφορίαν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος διὰ τοῦ Μεγαλοσταύρου τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Γεωργίου τοῦ Α', λογίζω δ' ἑμαυτὸν ὡς ἐξαιρετικῶς εὐτυχῆ δυνάμενος, ἐρμηνεύων τὰ αἰσθητὰ πάντων, νὰ ἐκφράσω ἐξ ὀνόματος τῆς Ἱ. Συνόδου πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα τὰ θερμῶτα αὐτῆς συγχαρητήρια διὰ τὴν προσγενομένην ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν τιμὴν διὰ τῆς ἀνομιῆς Αὐτῆ τοιαύτης ὕψλης καὶ τιμητικῆς διακρίσεως. Ἡ δεικνυομένη αὐτῇ ἐκδήλωσις ἐκτιμήσεως ἐκ μέρους τοῦ σεπτοῦ καὶ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἄνακτος, ἂν καὶ βεβαίως ὀφείλεται εἰς τὰ πρῶσοπικὰ προσόντα καὶ τὰς ἀρετὰς τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ἐν τούτοις ἀντανακλᾷ καὶ ἐφ' ὅλης τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῆς Ἐκκλησίας καθόλου».

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἠχορήγησε καὶ πάλιν εἰπὼν προσέτι ὅτι πᾶσα τιμὴ προσγινομένη εἰς ἕν τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας ἀντανακλᾷ πράγματι ἐφ' ὅλης τῆς Ἐκκλησίας.

— Ὁ Σεβ. Μητρ. Φθιώτιδος, κατὰ τὸν ἐν τῇ Μεγάλῃ Αἰθούσῃ τῶν Τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου γενομένου ἐορτασμῶν τῆς 40ετηρίδος τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Θεοφ. Βορρέα, ἀντεπρόσωπευσεν τὴν τε Ἱ. Σύνοδον καὶ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον, ὡς καὶ τὸ Οἶκον. Πατριαρχεῖον καὶ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης, ἐπιδοῦς καὶ σχετικὰ Γράμματα καὶ ἐκφράσας τῷ ἐορτάζοντι ἐπιστήμονι τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τῆς ἀπροσκοπίτου συνεχίσεως τῆς καρποφόρου καὶ φωτεινῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ δράσεως.

— Ἡ Ἱ. Σύνοδος πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως ἐν ταῖς Μητροπόλεσι τῆς Β. Ἑλλάδος ἀπεδέξατο πρότασιν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, καθ' ἣν ἐπὶ ἐν τριμῆνον ἀποσπῶνται προσωρινῶς οἱ κάτωθι ἱεροκλήρικες ὡς ἑξῆς: 1) ἀρχιμ. Δαν. Βασιλόπουλος, ἱεροκλήρυς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Βεργίας καὶ Ναούσης εἰς τὴν Ἱ. Μητροπόλιν Ἐδέσσης, 2) ἀρχιμ. Θεόδωρος Κοτσάκης, ἱεροκλήρυς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνοῦρας εἰς τὰς Ἱ. Μητροπόλεις Σεργῶν, Ζιχγῶν καὶ Σιδηροκάστρου, 3) ἀρχιμ. Ἰωάν. Μακρόπουλος, ἱεροκλήρυς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μεσσηνίας καὶ 4) Χρυσόστομος Πατασαρναντόπουλος, ἱερομόναχος, ἀδελφός τῆς ἱ. μονῆς Πετροῦ τῆς ἁγ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν εἰς τὴν Ἱ. Μητροπόλιν Φλωρίνης, 5) ἀρχιμ. Δωρόθεος Παλλαδίνος, ἱεροκλήρυς Ἱ. Μητροπόλεως Πατρῶν, εἰς τὴν Ἱ. Μητροπόλιν Φλωρίνης, 6) ἀρχιμ. Σωκράτης Ἀναζηλῆς, ἱεροκλήρυς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος, καὶ Θεοδόσιος Λαμπρόπουλος, ἱερομόναχος ἐν Μεσσηνίᾳ, εἰς τὰς Ἱ. Μητροπόλεις Καστορίας, Σισανίου καὶ Σιατίστης, Γρεβενῶν καὶ Κοζάνης.

— Κατὰ πληροφῶριαν ἐκ Χαλκίδος ὁ Σεβ. Μητρ. Χαλκίδος κ. Γρηγόριος, ἀσθενήσας σοβαρῶς, εὗρισκεται ἤδη, χάριτι θεοῦ, ἐκτὸς κινδύνου. Πρὸς τὸν ἀσθενήσαντα Ἱεράρχην ἀπηύθυναν τηλεγραφικῶς εὐχὰς ὑπὲρ ταχείας αὐτοῦ ἀναρρώσεως ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ πολλοὶ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν, ὡς καὶ πολλοὶ τῶν ἐπισήμων καὶ πλήθος ἐκ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ τέκνων.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 19ην τρέχοντος 11 π. μ. ὁ Σεβασ. Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος παρακληθεὶς ἐποιήσατο ἐπιστημονικὴν κοινωνιολογικὴν διάλεξιν ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Στρατιωτικῇ Σχολῇ τῶν Εὐελπίδων «περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμοῦ ἐρειδομένων κοινωνικῶν συστημάτων τοῦ Σοσιαλισμοῦ καὶ Κομμουνισμοῦ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Χριστιανισμόν».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Σάβα ἐτελέσθη Συνοδικὴ λειτουργία μετὰ μνημόσυνου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος ἀοιδίου Πατριάρχου Νικολάου, τελεταρχοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λεοντοπόλεως καὶ συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Πηλοσίου, Ἀξιώμης, Ἐρμουπόλεως καὶ Καρθαγένης. Εἰς τὸ μνημόσυνον παρῆσαν ὁ Γ. Πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος κ. Βαλτῆς, οἱ Ἀντιπρόεδροι τῆς Κοινοτήτος κ. κ. Καζούλλης καὶ Ρούσος, Ἀντιπροσωπείαι τῶν Προεδρείων τῶν διαφόρων Συλλόγων καὶ Ἀδελφοτήτων καὶ πλήθος λαοῦ συμμετέχοντος τοῦ πένθους τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Θρόνου Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης Τριπόλεως ἐδέχθη τὰ συλλυπητήρια τῶν εἰς τὸ μνημόσυνον παρευρεθέντων.

— Τὴν Δευτέραν πρὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου ἀπαρτιζομένου ἐκ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρθαγένης ὡς Προέδρου καὶ τῶν Δικηγόρων κ. κ. Σπυριδάου καὶ Τράμπα ὡς Πραρέδρων, παρισταμένων δὲ τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἀοιδίου Πατριάρχου κ. Κ. Κατσαροῦ μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς καὶ τῶν κ. κ. Τσατσάνη καὶ Δρόσου, ἀπεσφραγίσθη ἡ Διαθήκη τοῦ ἐκλιπόντος Πατριάρχου. Ἡ διαθήκη συνταχθεῖσα τὸν Ἰούλιον τοῦ 1937 ἐκφράζει τὴν τελευταίαν θέλησιν τοῦ μεταστάτου. Διὰ ταύτης κληροδοτοῦνται εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τὰ ἐν αὐτῷ ἐπιπλα, βιβλία καὶ ἄμφια. Ἐκ τῆς λοιπῆς περιουσίας τὸ ἐν τέταρτον κληροδοτεῖται εἰς τὸν Δῆμον Ἰωαννίνων, ἵνα ἐξ αὐτοῦ συντηρῶνται ἐν τῷ αὐτόθι φθισιατρεῖω 2 κλῖναι εἰς μνήμην τοῦ διαθέντος, τὰ δὲ ἄλλα τρία τέταρτα ἀνά ἐν εἰς τὴν ἀδελφὴν του κ. Κατσαροῦ, εἰς τὰ τέκνα τοῦ προαποθανόντος ἀδελφοῦ του καὶ εἰς τὰ τέκνα τῆς ὡσαύτως προαποθανούσης ἀδελφῆς του. Ἐκτελεστῆς τῆς Διαθήκης ὀρίζεται ἡ Ἱ. Σύνοδος.

— Ἡ Ἱ. Σύνοδος προέβη εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς Ἐγκυκλίου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως, ἀνερχομένου εἰς ἑβδομήκοντα ὅκτω καὶ τοῦ σχετικοῦ καταλόγου αὐτῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἱεροσολύμων τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Τιμοθέου, συμπραστατουμένου ὑπὸ τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, ἐπὶ τοῦ φοικτοῦ Γολγοθᾶ, ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεταστάτου Πατριάρχου Νικολάου, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου ὁ Μακαριώτατος εἶπε κατάλληλον μνημόσυνον λόγον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ὁ «Ἄθεος» τῆς 1ης Μαρτίου ἀφιερῶνται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς μνήμην τῆς ἀποθανούσης χήρας τοῦ Λένιν. Ὑπενθυμίζων τοὺς κατὰ τοῦ χριστιανισμοῦ ἀγῶνας αὐτῆς σημειοῦ τὸς λόγους αὐτῆς, τοὺς ὁποίους αὐτῇ ἀπήνθυνε τῷ 1928 ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐπιτρόπου ἐπὶ τῆς Ἐκπαίδεως πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικούς τῶν Σοβιετ: «Τὸ εὐαγγέλιον κηρύσσει τὴν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἀγάπην. Διδάσκει ὅτι πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ θεωρεῖ πάντας ὡς ἀδελφούς. Οἱ κληρικοί κηρύσσουν τὴν ἀνοχὴν καὶ τὴν συγχώρησιν τῶν ἐχθρῶν τῆς τάξεως ἡμῶν τὴν ἀπάρνησιν τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν, ὅπερ καθιστᾷ φανερόν ὅτι ἡ χριστιανικὴ ἠθικὴ ἐν τῷ συνόλω τῆς εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν ἐργατικῶν τάξεων. Καθῆκον τῶν ἐκπαιδευτικῶν εἶναι, ὅπως προφυλάξωσιν τὰ παιδία ἀπὸ τῆς διδασκαλίας τοῦ χριστιανισμοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὴν ἐπιστήμην τοῦ λενινομαρξισμοῦ». Καὶ ὁ «Ἄθεος» ἐπάγειται ὅτι ὁ καλύτερος τρόπος ἀποδόσεως τιμῆς εἰς τὴν θανούσαν εἶναι νὰ ἀκολουθήσῃ τις τὰς συμβουλὰς τῆς.

ΡΩΜΑΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Ἰσπανίας καὶ ἀργὸς τῶν Φαλαγγιτῶν αὐτῆς κ. Serrano Suner ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὴν θρησκευτικὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας: «Βεβαίως τὸ πνεῦμα τοῦ καθολικισμοῦ ἔδωκεν εἰς τὴν κίνησιν ἡμῶν ἐνότητα, τοῦτο ὁμῶς οὐδόλως σημαίνει πολιτικὴν ἐξάρτησιν ἀπὸ τῆς Ρώμης. Πρέπει νὰ δια-

κρίνωμεν τὰ ὄρια, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ὑφίστανται μεταξύ πνευματικῆς ἐξουσίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας τοῦ κράτους. Ἡ θρησκεία καὶ ἡ ἠθικὴ διαπαιδαγώγησις θὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς κινήσεως τῶν φαλαγγιτῶν».

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι τῆς 13 Ἀπριλίου 1941 πρόκειται νὰ ὀργανωθῇ ἐν Ἠνωμέναις Πολιτείαις «εὐαγγελιστικὴ ἐκστρατεία», ὁμοία πρὸς τὴν κατὰ τὸ 1936, ἀναληφθεῖσαν, ἡ ὁποία θὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς πάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις διὰ συγκεντρώσεων ὀργανωθησομένων ὄχι μόνον εἰς ναοὺς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἀνώτερα σχολεῖα, ἐπαγγελματικὰς ὀργανώσεις, γυναικείας ὀργανώσεις, καταστήματα, ἐργοστάσια, ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια κ.λ.π. Ἡ αὕτη ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ ἐλπίζει εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ὀργάνωσιν παρομοίας παγκοσμίου «εὐαγγελιστικῆς ἐκστρατείας» ὀργανωθησομένης διὰ τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀπὸ τῆς 24 Ἰουλίου μέχρι 2 Αὐγούστου ἐ. ε. θὰ συνέλθῃ ἐν Ἀμστερνταμ τῆς Ὀλλανδίας τὸ Παγκόσμιον Συνέδριον τῆς Χριστιανικῆς Νεολαίας. Ὑπολογίζεται ὅτι θὰ συμμετάσχωσιν 1500 περίπου ἀντιπρόσωποι προερχόμενοι ἐξ ἑβδομηκοντα χωρῶν. Διὰ τοὺς θέλοντας νὰ παρασχευασθῶσι διὰ τὸ Συνέδριον ἐξεδόθη ἰδιῶν τεύχος ὑπὸ τὸν τίτλον *Christus Victor*, περιέχον ἀνάλυσιν τῶν συζητηθησομένων θεμάτων. Διὰ τὴν καθ' ὁμάδας μελέτην τῶν θεμάτων ἐξεδόθη ἕτερος τόμος ὑπὸ τὸν τίτλον *Further Studies on the Christian Community*.

— Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 65 παρ. 2 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1369 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων», προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν χηρεύουσαν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας *Κανθακλί—Παλαμᾶ* ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλωσιν εἰς τὰ γραφεῖα μας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὀριζόμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν προσόντων τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 66 κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ εἰσαφ. 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. Ἐν *Καρδίτῃ* τῇ 16ῃ *Μαρτίου* 1939. † Ὁ Θεοσ/δος καὶ *Φαν/λων* Ἱερεκικήλ.

Ἱ. Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακλήρουξιν ὑποψηφίων πρὸς πληρῶσιν δι' ἐκλογῆς τῆς κενῆς θέσεως ἐφημερίου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἁγίου *Χαραλάμπους* τοῦ χωρίου *Κεραμιδίου* προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους, κεκτημένους τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 66 § 4 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1369 ὀριζόμενα προσόντα ἵνα μέχρι τῆς 13ης Ἀπριλίου 1939 ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ σχετικὰ πιστοποιητικὰ. Ἐν *Τρίκκαλοις* τῇ 13 *Μαρτίου* 1939. † Ὁ *Τρίκκης* καὶ *Σταγῶν* Πολύκαρπος.

Ἱ. Μητρόπολις Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα, ὅπως ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσι τῇ καθ' ἡμᾶς ἱερᾷ μητροπόλει τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1369)1938 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ ὡς καὶ πιστοποιητικὸν κοινωνικῶν φρονημάτων, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακλήρουξιν ὑποψηφίων ἱερέων τῆς χηρεύουσης ἐνορίας Ἁλσετίνῃ *Εὐρυτανίας*. Ἐν *Ναυπάκτῃ* τῇ 1 *Μαρτίου* 1939. † Ὁ *Ναυπακτίας* καὶ *Εὐρυτανίας* Γερμανός.

—Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ

κανονικὰ προσόντα ὅπως ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσι τῇ καθ' ἡμᾶς ἱερᾷ μητροπόλει τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1369)1939 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ ὡς καὶ πιστοποιητικὸν κοινωνικῶν φρονημάτων, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακλήρουξιν ὑποψηφίων ἱερέων τῆς χηρεύουσης ἐνορίας Ἀσπροπόργου *Εὐρυτανίας*. Ἐν *Ναυπάκτῃ* τῇ 28 *Φεβρουαρίου* 1939. † Ὁ *Ναυπακτίας* καὶ *Εὐρυτανίας* Γερμανός.

Ἱ. Μητρόπολις Καρυστίας καὶ Σκύρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 65 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1369 «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» καὶ κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 535)760 ἐ. ε. διαταγῆς τῆς ἁγίας ἡμῶν Συνόδου, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν χηρεύουσαν θέσιν τοῦ ἐφημερίου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἁγίου *Νικόλαου*, τοῦ χωρίου *Αἰθωνίου* ὅπως ὑποβάλωσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς μητροπόλεως αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον. Ἐν *Κύμῃ* τῇ 10 *Μαρτίου* 1939. † Ὁ *Καρυστίας* Παντελεῆμων.

Ἱ. Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Ὁδῶνός παρουσιασθέντος ὑποψηφίου διὰ τὰς χηρεύουσας ἐνορίας 1) *Μεσορράχης*, 2) *Κουτρούφων*, 3) ἁγίων Ἀποστόλων ἁγίου *Πέτρου*, 4) *Σιταίνης*, 5) *Καρδαρᾶ* 6) *Χούνης*, 7) *Πλατανάου*, 8) *Καράτουλα*, 9) *Χωτούσης*, 10) *Κώμης*, 11) *Σκοπῆς*, 12) *Ρουσίου—Καλπακίου*, 13) *Πάπαρι*, καὶ 14) ἁγίου *Βασιλείου Γλυπίας*, καλοῦνται καὶ αὐθις οἱ ἔχοντες τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἱερατεύσωσιν ἐν αὐταῖς, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία» ὑποβάλωσιν ἡμῖν δι' αἰτήσεώς των τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ νόμου 1369)1938 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» προδεδεόμενα πιστοποιητικὰ. Εἰς ταῦτα ἀπαραίτητως νὰ ἐπισυναφθῇ καὶ πιστοποιητικὸν κοινωνικῶν φρονημάτων τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Ἀσφαλείας. Ἐν *Τριπόλει* τῇ 8ῃ *Μαρτίου* 1939.

† Ὁ *Μαντινείας* καὶ *Κυνουρίας* Γερμανός.

Ἱ. Μητρόπολις Μεγαρίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 66. καὶ 68 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1369)38 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων», προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς χηρεύουσας θέσεις ἐφημερίων τακτικῶν 1) *Κοιμήσεως Θεοτόκου Σπάτων*, 2) *Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Καλυθίων Θεορικοῦ* καὶ 3) *Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Καλκουσταίου*, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλωσι τὰ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ἄρθρων ὀριζόμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν προσόντων αὐτῶν, ἵνα προδῶμεν εἰς τὴν ἀνακλήρουξιν ὑποψηφίων διὰ τὰς ἐνορίας. Ἐν *Κηφισίᾳ* τῇ 8ῃ *Μαρτίου* 1939.

† Ὁ *Μεγαρίδος* Ἰάκωβος.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ ἀνταλλάσσοντες Περιοδικά, Βιβλία καὶ παντὸς εἶδους ἐντυπα, ν' ἀποστέλλωσι τούτα εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὴν κάτωθι διεύθυνσιν (Περιοδικὸν «Ἐκκλησία» ὁδὸς *Φιλοθέης* ἀριθ. 19, Ἀθήνας).

ΕΠΙΣΗΜΣ τὰ παντὸς εἶδους ἐμβάσματα, συνδρομαὶ κλπ. ὑπὲρ τοῦ Δελτίου «Ἐκκλησία», δέον ν' ἀποστέλλωνται διὰ ταχ. ἐπιταγῆς εἰς τὸν Διαχειριστὴν τοῦ Δελτίου κ. **Κωνστ. Γ. Μπόνην**. Γραφεῖα Περιοδικοῦ «Ἐκκλησία» ὁδὸς *Φιλοθέης* ἀριθ. 19, Ἀθήνας.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΣΣΗΣ

Τύποις «Φοίνικος», ὁδὸς *Λεονότου* 4. — Τηλ. 54-229